

Bilag.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet!

I Anledning af, at Hans Excellence Ministeren, for Kirke- og Undervisningsvæsenet har givet et af „Dansk Forfatterforening“ nedsat Udvalg, der skulde virke for Fremme af Loven om Forfatter- og Kunstnerret, Tilsagn om at ville fremsætte Loven i den kommende Rigsdagssamling, tillader Udvalget sig at fremkomme med følgende Bemærkninger:

Vi forudskikke, at der siden Lovens sidste Fremsættelse i Foraaret 1897 intet er fremkommet, der kunde svække vor Overbevisning om det for dansk Literatur i høj Grad ønskelige i, at Danmark blev sat i Stand til at tiltræde Bernerkonventionen. Og hvad Stemningen i andre interesserede Kredse angaar, tillade vi os at vedlægge tvende Skrivelser fra Formændene i Landets to Provsredaktør-Foreninger, hvoraf fremgaar, at de paagældende Foreninger ikke ønsker at modsætte sig et saadant Skridt. Udtalelserne hidrører vel fra Tiden før Lovforslaget sidst var fremme, men ses ikke tidligere officielt at have været forelagt Lovgivningsmagten.

Hvad angaar Forholdene uden for Danmark, er der ikke fra et eneste af Konventionslandene sket Opsigelse af Konventionen eller fremsat noget Ønske derom. Ganske særlig kan det fremhæves, at man i Norge ikke sporer nogen som helst Ulempe af, at Konventionens Bestemmelser er gjort gældende der, men at man fra alle Sider synes tilfreds med den nu herskende Ordning.

Derimod fortsættes stadig Bestræbelserne for at faa de Lande, der hidtil har holdt sig tilbage, til at tiltræde Konventionen. Af Lande med en udviklet Literatur staar fremdeles navnlig de Forenede Stater i Amerika, Rusland, Holland, Sverige og Danmark uden for. Hertil hører Østrig-Ungarn, der dog ved Separattractater med de vigtigste Kulturlande har afbødet en Del af de uheldige Virkninger af ikke at have tiltraadt Konventionen.

Imidlertid yder dog de nordamerikanske Fristater gennem det saakaldte copyright-Institut Udlandets Forfattere en vis Mulighed for Beskyttelse. Og hvad særlig angaar det os ulige nærmere staaende Sverige, har en Lov af 28de Maj 1897 (og tvende tilsvarende om Retten til Gengivelse af Kunstværker og af Fotografier) gjort et Tilløb til Indførelsen af internationalt sikrede literære Tilstande. I Lovens § 3 bestemmes, at har Forfatteren ved Udgivelsen af et Skrift gennem en Tilkendegivelse paa Titelbladet eller i Begyndelsen af Skriftet forbeholdt sig Retten til at foranstalte en Oversættelse deraf, saa skal det være andre forbudt inden to Aar fra Skriftets Udgivelse at udgive en Oversættelse fra andre Sprog, og hvis Forfatteren inden den nævnte Frist udgiver en saadan Oversættelse, i yderligere 8 Aar at udgive en Oversættelse paa det eller de Sprog, hvortil Skriftet saaledes er blevet oversat. Og i § 19, at Lovens Bestemmelser, under Forudsætning af Gensidighed, af Kongen kan fastslaas delvis eller helt som gældende ogsaa andre Skrifter af andre Landes Borgere og Skrifter, som først udgives sammesteds. I Henhold hertil har Sverige afsluttet sær-